

Mirallet, mirallet: quina és la llengua més bonica de totes? No és fàcil respondre aquesta pregunta, ja que tots tenim les nostres preferències. Tanmateix, en un concurs celebrat el 1934 a París per decidir aquesta qüestió, l'ucrainès va quedar en tercer lloc, després del francès i el persa. No em consta que hi hagi hagut més concursos d'aquest caire en els darrers anys!

L'irlandès no té paraules per dir "sí" o "no". Per respondre a una pregunta s'utilitzen formes verbals. La resposta a "van vendre la casa?" seria "van vendre" o "no lan van vendre". O en irlandès: "Ar dhíolsiad an teach? Dhíol/Níor dhíol". Això sí, l'irlandès té moltes paraules úniques, com la llengua de la pàgina següent...

En castellà existeix l'expressió "el món és un mocador" per expressar la nostra sorpresa quan ens trobem amb algú per casualitat en un lloc inesperat, volent dir així que el món és més petit del que pensem. Que potser no és aquest l'objectiu d'aprendre altres llengües i explorar diverses cultures? L'espanyol és veritablement una llengua global, amb 20 països que la consideren llengua oficial – "olé!"

El luxemburguès va adoptar la seva forma escrita fa poc temps. Tradicionalment, aquest idioma amb prou feines s'escrivia, per la qual cosa no existien regles oficials d'ortografia i gramàtica fins que el govern les va establir fa uns quaranta anys, el 1984. I què passeu amb les llengües de signes? Que es poden escriure? Passeu a la següent pàgina per esbrinar-ho.

El romanès també és molt amic de les vocals. Aquesta llengua pot fins i tot formar frases amb sentit compostes solament per vocals: "Oaia aia e a ei, eu i-o iau" significa "aquesta ovella és seva, me l'emporto". D'altra banda, hi ha altres llengües que semblen voler evitar les vocals tant sí com no..

El frisó és molt probablement la llengua viva més semblant a l'anglès. "De sinne is waarm a it ljocht fan de sinneskyn fielt no-flikmeidesêftewyn". Què ho has entès? Fixa't en la versió en anglès: "The sun is warm and the light from the sun-shining feels good with the soft wind" (El sol és càlid i la llum del sol brillant és agradable amb el suau vent).

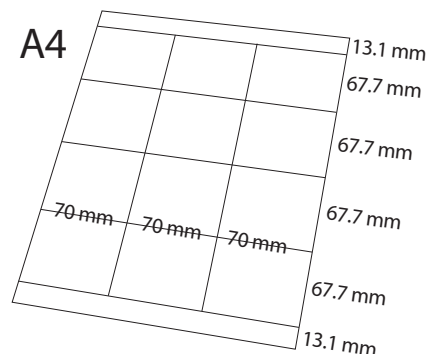
El lituà és una de les més llengües antigues parlades al món i fins i tot té paraules que s'assemblen a l'antic sànscrit, com "vyras" (home), "šuo" (gos), "avis" (ovella). Així, els lituans poden reconèixer certes paraules en escoltar aquesta llengua índia. Començo a tenir gana, deixeu-me que piqui alguna cosa...

En català, per dir que al teu aniversari només han vingut un grapat d'amics (tant de bo que no sigui així!) diem simplement que han vingut "quatre gats". Així que abans de queixar-te del teu nyap de festa, no t'oblidis de donar les gràcies als quatre gats que s'hi hagin presentat!

"Der er ingen ko på isen" vol dir en danès "no hi ha vaca al gel", però en realitat significa "cap problema". Així que si no veus cap vaca al gel, és que tot va bé. Com hauràs pogut notar, moltes llengües fan referència als animals en les seves frases fetes.

La paraula "alfabet" prové de les dues primeres lletres de l'alfabet grec: "alfa" i "beta". Actualment, els grecs escriuen d'esquerra a dreta com les altres llengües europees, però aquest no ha estat sempre el cas. Abans, el grec s'escrivia de dreta a esquerra, i fins i tot alternant direccions a cada línia. A la següent pàgina, us revelaré un curios hàbit que té la gent dels seus països veïns...

El finès és una de les poques llengües d'Europa que no és indo-europea. Pertany, juntament amb l'estonià i l'hongarès, a una altra família. En finès no cal emprar massa paraules, ja que amb una de sola s'hi pot dir molt. Així, "istun" significa "m'assec"; "istahtaisin" equival a "m'asseuria una estona"; "istahdan" vol dir "m'asseuré una estona"; i "istahtaisinkohan" es tradueix com "em pregunto si em puc assegurar una estona".

Hola! Em dic Lara! Acompanya'm en aquest fascinant viatge a través de les llengües d'Europa... Començarem aquesta aventura a "krasavik"... Espera, on? "Krasavik" (abril) és el mes més bonic a Bielorússia i per això els bielorussos l'han batejat amb el nom de "bell". A més, a qui no li agrada la primavera?

Al país de la pizza, la pasta i formatge, no és d'estranyar que algú se senti "abbioco". No té cap equivalent real en castellà, però la paraula "abbiocco" fa referència a un sentiment que se sent després de dinar molt, després d'un bon tiberi. Aneu a la pàgina següent per descobrir un altre mot única relacionat amb el menjar...

Als letons els encanta cantar. Les "dainas" són cançons populars que evocuen l'herència ancestral letona, basades en l'antiga saviesa popular. Creades fa més de mil anys, les "dainas" formen part de celebracions (com la festa anual del solstici d'estiu de la imatge), del treball diari i de les reflexions sobre la vida, conservades de forma oral. En total, hi ha més d'1,2 milions de "dainas".

Islàndia no té països veïns propers i, potser per això, la llengua que van portar els vikings als segles IX i X no ha canviat tant com un es podria imaginar. L'islandès evita l'ús de paraules estrangeres i prefereix crear-ne de noves a partir d'antigues paraules vikingues. Per exemple, la paraula per a ordinador "tölva" es forma a partir de les paraules "tala" (número) i völva (profetessa).

A l'estonià li encanten les vocals! De fet, la presència de les vocals en aquest idioma és un de les més notables de totes les llengües europees. Per això, hi ha moltes paraules com "Jäääär" (la vora del gel), "Töö-öö" (nit laboral) o "Õueiaääre" (la vora d'una tanca que envolta un pati). Ara deixeu-me que us mostri una llengua que pot formar frases completes amb només vocals..."

Si no t'agraden les vocals, el txec t'interessarà. A aquesta llengua li encanten les consonants. És molt comú trobar paraules formades únicament per consonants, com "krk" (coll), "prst" (dit) o "smrk" (pi). Prova de pronunciar aquest embarbussament txec "chrt pln skvrn zdrhl z Brd", que significa "un llebrer ple de taques es va escapar de les Brdy (muntanyes)". Aquesta afició per les consonants la comparteix una llengua veïna, que potser saps quina?

La llengua de signes internacional la fan servir els usuaris de les llengües de signes de diferents països que no tenen un llenguatge en comú: com el seu el nom indica, és una llengua internacional. La llengua de signes internacional es pot escriure de diverses maneres, fent ús de certs símbols per descriure la postura de les mans i els seus moviments, així com les expressions facials. I ja que parlem tant d'alfabets...

El lituà és una de les més llengües antigues parlades al món i fins i tot té paraules que s'assemblen a l'antic sànscrit, com "vyras" (home), "šuo" (gos), "avis" (ovella). Així, els lituans poden reconèixer certes paraules en escoltar aquesta llengua índia. Començo a tenir gana, deixeu-me que piqui alguna cosa...

Quan els albanesos mouen el cap d'una banda a l'altra no vol dir "no", sinó tot el contrari: "bé, estic d'acord, t'escolto". Per contra, assentir amb el cap no vol dir "sí", sinó que significa "ho sento, em temo que això no" i sol acompanyar les males notícies. Per tant, cal tenir especial cura en moure el cap a Albània, ja que pot ser que accedeixis a quelcom que potser no desitges!

En gallec, hi ha entre 60 i 100 paraules per referir-se als diferents tipus de pluja. Si has estat a Galícia, sabràs per què. Per exemple, la "babuña" és una pluja que sona com un nadó petit, el "torbón" una pluja amb trons i llampecs i el "ballón" un fort xàfec i de curta durada, però que dura varis dies.

En eslovè, parlar de 2 persones és especial, i potencialment romàntic. No només hi ha una forma pel singular i una forma pel plural, sinó que també existeix una forma que s'empra només per a referir-se a 2 persones. Així que si vols dir "tu i jo" pots dir "midva" (per dos homes o un home i una dona), o "partera" (per a dues dones). I ara que parlem de números... deixeu-me presentar-vos un idioma amb un peculiar sistema de numeració...

El suec ha inventat una paraula per expressar l'equilibri entre "ni molt poc, ni massa... la quantitat necessària" o, en suec, "lagom". Així que en suec pots dir que acabes de menjar "lagom"! Hem esmentat moltes paraules úniques, així que vegem-ne també algunes expressions.

El serbi és una de les poques llengües europees que fa servir tant l'alfabet ciríl·lic com el llatí. Així, els serboparlants poden emprar els dos alfabetos indistintament. D'entre les llengües eslaves, el serbi fa ús d'un dels alfabetos ciríl·lics més curts amb només 30 lletres. I parlant d'alfabetos... Deixeu-me però presentar-vos també un idioma un alfabet molt peculiar.

Tendim a expressar les nostres emocions amb frases curtes o paraules que no volen dir res. El macedoni té una forma genial de fer-ho: amb "lele"! "Lele" pot significar "Oh, Déu meu!" o "Oh, vaja!" i pots afegir tants "lele" com vulguis. Pots dir: "Lele lele lele lele! Quin gos més bonic!". Gireu la pàgina per descobrir un idioma sense paraules per a "sí" i "no"...

El romanès també és molt amic de les vocals. Aquesta llengua pot fins i tot formar frases amb sentit compostes solament per vocals: "Oaia aia e a ei, eu i-o iau" significa "aquesta ovella és seva, me l'emporto". D'altra banda, hi ha altres llengües que semblen voler evitar les vocals tant sí com no..

En eslovè, parlar de 2 persones és especial, i potencialment romàntic. No només hi ha una forma pel singular i una forma pel plural, sinó que també existeix una forma que s'empra només per a referir-se a 2 persones. Així que si vols dir "tu i jo" pots dir "midva" (per dos homes o un home i una dona), o "par-tera" (per a dues dones). I ara que parlem de números... deixeu-me presentar-vos un idioma amb un peculiar sistema de numeració...

Força paraules noruegues tenen una influència considerable en altres llengües més esteses. Qui no ha sentit a parlar dels "trolls"? Si aquests et fan por (ja en som dos!), pensa en els bells "fjords" noruecs. I si això desperta el teu esperit viatger, no oblidis la paraula anglesa "egg" (ou), que també és d'origen noruec.

En general, les llengües pertanyen a famílies lingüístiques i comparteixen característiques amb d'altres, però el basc és, certament, com si fos un fill únic... Es creu que és una de les llengües europees més antigues i els seus orígens a dia d'avui continuen sent un misteri. Així que, si vols formar part d'un club exclusiu com el dels "euskalduna" (parlants d'euskera), prova d'aprendre aquesta llengua!

L'alemany és una de les llengües les paraules més llargues. I és que per designar una cosa n'hi ha prou amb combinar diferents paraules per crear-ne així una de nova. D'aquesta manera, el terme que designa un partit de classificació per al mundial de futbol seria "Fußballweltmeisterschaftsqualifikationsspiel". Algunes paraules poden arribar a ser una mica confuses si no saps quines paraules s'han combinat per a crear-les, com "Urinsekten"; però això deixaré que ho descobriu per vosaltres mateixos.

Els búlgars també assenteixen per dir "no" i sacsegen el cap per dir "sí". Un altre tret inusual del búlgar és que és una de les poques llengües eslaves sense casos. Així que hauria de ser més fàcil d'aprendre que l'hongarès que té moltíssims casos, o el txec, que en té set! El búlgar només comparteix aquest tret amb el macedoni.

L'àzeri també utilitza la "o" designar tant un home, com una dona, com quelcom de neutre. Però això no és l'únic tret que té l'àzeri en comú amb el turc. Paraules com "amb" o "per" no se situen abans del substantiu sinó després: és a dir, en àzeri "amb la meva mare" seria "anam ilə" o, literalment, "mare la meva amb". Una altra particularitat és que l'àzeri es pot escriure en tres alfabetos; d'esquerra a dreta en l'alfabet llatí o ciríl·lic, i de dreta a esquerra en caràcters àrabs.

El sami del nord és una de les llengües sami i es parla a alguns països del nord d'Europa. Per això no és d'estranyar que tingui moltes paraules per descriure diferents tipus de neu i gel. Per exemple, "čahki" és una bola de neu dura que s'usa a les baralles de boles de neu, "vahca" vol dir neu nova o fràgil i "soavli" és neu aigualida.

El rus té una paraula única per descriure una capa de gel que primer s'assenta, més tard es fon després de la pujada de les temperatures, i que finalment torna a congelar-se: "Гололедица" (gololedica). Es tradueix més o menys com a "capa de gel nua". Sabies que a Europa hi ha el doble de parlants nadius de rus que d'anglès?

El serbi és una de les poques llengües europees que fa servir tant l'alfabet ciríl·lic com el llatí. Així, els serboparlants poden emprar els dos alfabetos indistintament. D'entre les llengües eslaves, el serbi fa ús d'un dels alfabetos ciríl·lics més curts amb només 30 lletres. I parlant d'alfabetos... Deixeu-me però presentar-vos també un idioma un alfabet molt peculiar.

Sí, l'eslovac també té una debilitat per les consonants! Moltes paraules eslovaques estan formades majoritàriament, o fins i tot totalment per consonants, com les paraules "prst" (dit), "štvrt" (districte) o "smrt" (mort). L'eslovac també és considerada la llengua més fàcil d'entendre per als parlants d'altres llengües eslaves. Aneu a la pàgina següent per descobrir una llengua més aviat sintètica i econòmica en termes d'espai...

El serbi és una de les poques llengües europees que fa servir tant l'alfabet ciríl·lic com el llatí. Així, els serboparlants poden emprar els dos alfabetos indistintament. D'entre les llengües eslaves, el serbi fa ús d'un dels alfabetos ciríl·lics més curts amb només 30 lletres. I parlant d'alfabetos... Deixeu-me però presentar-vos també un idioma un alfabet molt peculiar.

El mot georgià "shemomechama" denota l'acte de menjar tot i estar ple perquè el menjar és bo. Es tradueix més o menys com "m'ho he menjat tot sense voler". El georgià té també una de les escriptures més impressionants del món. A la següent pàgina us ensenyaré una paraula que descriu una quantitat que tots volem expressar de tant en tant...

El turc no té gènere: només hi ha una única paraula, o més aviat, una única lletra, la "o", que designi tant el que és masculí, com quelcom de femení o de neutre. Així doncs, en turc és possible descriure una persona sense indicar-ne el gènere. Veieu la pàgina següent per descobrir quin altre idioma comparteix aquest tret amb el turc...

Islàndia no té països veïns propers i, potser per això, la llengua que van portar els vikings als segles IX i X no ha canviat tant com un es podria imaginar. L'islandès evita l'ús de paraules estrangeres i prefereix crear-ne de noves a partir d'antigues paraules vikingues. Per exemple, la paraula per a ordinador "tölva" es forma a partir de les paraules "tala" (número) i völva (profetessa).

L'hongarès és una de les llengües més difícil d'aprendre a causa dels seus 18 casos nominals i de les seves nombroses i complexes regles. Però val la pena l'esforç, ja que és la llengua per expressar moments especials amb una sola paraula. "Aranyhíd" significa literalment "un pont daurat", però en realitat denota el reflex brillant del sol a la superfície de l'aigua.

El romanx és la menys coneguda de les 4 llengües oficials de Suïssa. La seva història comença abans del naixement de Crist, ja que és el resultat de la barreja entre el llatí, la llengua dels romans que van conquerir la regió entre els Alps Rètics i el Danubi, i les llengües de les poblacions locals. D'aquesta unió, es formà a poc a poc el romanx, que seguí canviant i que avui dia continua en moviment.

El nom gal·lès "Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlllantysilio gogogoch" és el topònim més llarg d'Europa i el segon del món. Significa, més o menys, "església de Santa Maria al buit de l'avellaner blanc, a prop del ràpid remolí de Sant Tysilio de la cova vermella". Passeu pàgina per descobrir un idioma que no té massa a envejar dels topònims gal·lesos respecte a la longitud de les seves paraules...

El polonès té moltes expressions divertides. Per exemple, si dius en polonès "nie mój cyrk, nie moje małpy", vol dir literalment "no és el meu circ, no són els meus micos"; però aquesta frase té no res a veure amb els micos i significa "No és el meu problema". Hi ha una altra llengua que fa servir una manera divertida de dir quelcom de similar...

L'anglès és l'idioma més parlat del món. N'hi ha gairebé 1.300 milions d'angloparlants, però només un terç en són nadius. Quan parlem el mateix idioma, ens entenem i ens adonem de quantes coses tenim en comú. Així el món sembla ser més petit!

La llengua armènia fa servir un alfabet força únic. Va ser creat fa gairebé 2400 anys! Els armenis estan molt orgullosos del seu alfabet, tant que fins i tot han erigit un monument en honor als seus caràcters únics. Armènia celebra el dia de la seva pròpia llengua a l'octubre, anomenat el Dia dels Sants Traductors.

Potser haureu pensat que el portuguès no una llengua global. Tanmateix, comptant que quasi tot el Brasil el parla, hi ha més de 220 milions de parlants nadius de portuguès. Això la fa la setena llengua més parlada del món! Els parlants de portuguès, anomenats també lusòfons, solen entendre el castellà, el gallec i l'italià, ja que són llengües força semblants. I ara que esmentem el gallec...